

Bırakın çocuklarınız çocukluğunu yaşasın

DBE (Davranış Bilimleri Enstitüsü), çocukların hak etmedikleri ve sonuçlarını kaldıramayacakları davranışlara maruz kalmalarının sadece kötü muamele ile değil, onları reklam malzemesi yapmak, "büyümüş de küçülmüş" rollerde cesaretlendirmek, TV'lerde gösteri dünyasının hızla tüketilen malzemeleri yapmaktan çekinmemekle de olduğu konusunda ebeveynleri uyarıyor.

Çocuklar, biz erişkinlerin ne oynucağıdır ne projesi... DBE Davranış Bilimlere Enstitüsü Çocuk ve Genç Psikolojik Danışmanlık Merkezi Uzman Psikologu Ayşen Kayahan, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı sebebiyle yaptığı açıklamada çocuklara özgü bayramı olan tek ülke olmakla övünmeye hakkımız olsa da; bunun bizi, övünçün karşılığı olan dengeli sevgiyi çocuklarımıza vermekle yükümlü kıldığını da söylüyor. Ayşen Kayahan, bu noktada ebeveynlere önemli hatırlatmalarda bulunuyor... "Çocuklar bize yaşama gücümüzü verirler. Hayatın yenilediğini, çocukların sınırsız, çıkarsız sevinçlerinden fark ederiz. Bazen yaşama nedenimizdirler; bazen beklenmedik bir anda bizi fazla 'büyüklere özgü' küçük sıkıntılardan sıyrıp kendi güler yüzlü dünyalarına alıverirler. Onlara hep kendimizin, ailemizin, ülkemizin geleceği olarak bakarız. Onlarda geleceği görmek için elbette birçok haklı nedenimiz vardır.

Ancak, günümüzün dünyasında, çocukların hak etmedikleri ve sonuçlarını kaldıramayacakları davranışlara maruz bırakıldıklarını biliyoruz. Bu sadece yoksulluk, yoksunluk, cehalet, dışlanmışlıkla ilgili bir konu değil. Çocuklar sadece maddi olanaksızlıklar ve bilgisizlik nedeniyle büyüklerin kötü muamelesine, ihmeline maruz kalmıyorlar. Çocuğa, çocukluğunu travmatik bir deneyim olarak yaşatan ve gündelik hayatta kimi zaman görmezden gelinen, hatta bazen alkışlanan davranışlar da var. Çocukları reklam malzemesi yapmak, onları 'büyümüş de küçülmüş' rollerde cesaretlendirmek, televizyonlarda gösteri dünyasının hızla tüketilen malzemeleri yapmaktan çekinmemek, onları dehşet verici bir şekilde, erişkinlerin cinsel oyunlarının ve görüntülerinin taktitlerini yapmaya teşvik etmek de, ruhlarında, fiziki şiddet uygulamak kadar kalıcı izler bırakır.

Çocuklarımızı sorumlu birer insan olarak yetiştirmek, benzerlerine adil

davranmayı öğretmek, bizlerin ebeveyn, öğretmen, yönetici olarak başlıca sorumluluğumuzdur. Çocuklar bizim ne öfkemizin adresine hürsümüzün uzantılarıdır. Çocukları, bencil arzularının gerçekleşmesi yolunda başkalarını çiğneyip gidebilecekleri, kişiliklerine saygı duymadan onları harcayıp tüketebileceklerini değil, insanca bir paylaşım ahlakının doğruluğunu vurgulayarak büyütmeliyiz. Ebeveyn yaklaşımımızdan hükümet politikalarına kadar, çocuklar incelikle, özenle korunarak yetiştirmelidirler.

Türkiye'de ve dünyanın birçok yerinde, çocukların, çocukluklarını yaşamaya zaman, olanak ve ortam bulamadıklarını biliyoruz. Çocukların sadece canlarını yakmamaktan değil, aynı zamanda, onların ruhlarını da incitmekten sorumlu olmalıyız. Çocuklarımızı yetiştirdiğimiz şekilde bir insanlık hayali kurduğumuzu unutmayalım. Çocuklar umuttur..."